

သက္ကရာဇ် ချိတ်တံ့

ဆက်မင်းခန့် (ဂျပန်)

အခန်း(၁)

ကျွန်မ မူလတန်းပြ ကျောင်းဆရာမ တစ်ယောက်ပါ။ ပုသိမ်မြို့ အ.မ.က ၂၄ မူလတန်းကျောင်းမှာ တာဝန်ကျပါတယ်။ ကျောင်းဆရာမ အလုပ်လည်း လုပ်ရင်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ကျွန်မဝါသနာပါတဲ့ စာရေးတဲ့ အလုပ်ကိုလည်း လုပ်ပါတယ်။ စာစောင်တွေ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ လည်း ကျွန်မရဲ့ ဆောင်းပါးတွေ၊ ဝတ္ထုတိုလေးတွေ တစ်ပုဒ်စ နှစ်ပုဒ်စ ပါတတ်ပါတယ်။

စာပေလောကထဲကို အခုမှ ဝင်ရောက်ခါစ ကျွန်မအဖို့ အဲဒီ တစ်ပုဒ်စ နှစ်ပုဒ်စလေးတွေ ကလည်း ရှေ့ဆက် လျှောက်ဖို့ အားအင်တစ်ခုပါပဲ ... ။

ဒီနှစ် သီတင်းကျွတ်က ခါတိုင်းနဲ့ မတူပါဘူး။

သီတင်းကျွတ်တာတောင် မိုးမကုန်သေးဘူး။ သီတင်းကျွတ် ပိတ်ရက်ကလည်း ဖြစ် မိုးလေးကလည်း စွေ ဆိုတော့ ကျွန်မလို စာရေးဆရာမ ပေါက်စလေး တစ်ယောက် အတွက်တော့ စပါယ်ရှယ် ရာသီဥတုလေး တစ်ခု ဖြစ်နေပါတော့တယ်။

ခုလဲ ဆောင်းပါးလေး တစ်ပုဒ်ရေးဖို့ စာရေးစားပွဲပေါ်မှာ တစ်ယောက်တည်း အလုပ်တွေ ရှုပ်နေခဲ့တယ်။

အိမ်အပြင်မှာ လည်း မိုးက သဲသဲမဲမဲ ရွာနေတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကျွန်မအိမ်က တယ်လီဖုန်းကို ဖုန်းဝင်လာပါတယ် .

.. ။

"တီ ... တီ ... တီ ... တီ "

တယ်လီဖုန်းခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး ...

"ဟဲလို အမိနဲ့ရှိပါရှင် ... "

တစ်ဖက်မှ ပြန်ဖြေသံမကြားရ။

ကျွန်မ နောက်တစ်ခါ ထပ်ထူးလိုက်တယ် ...

"ဟုတ်ကဲ့ အမိနဲ့ရှိပါရှင်"

"ဟို မ နေညှိရိပ် လားခင်ဗျ"

လူငယ် ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်ရဲ့ အသံ။

"ဟုတ်ပါတယ် ဘာကိစ္စရှိလို့ လဲ မသိဘူးရှင်"

"အရင်ဆုံး ကျွန်တော့်ကို ကျွန်တော် မိတ်ဆက်ပါရစေ"

"ဟုတ်ကဲ့ ... "

"ကျွန်တော့် နာမည် သက္ကရာဇ်ပါ။ ကျွန်တော်က ပြင်ဦးလွင်မှာ နေပါတယ်။ ဝတ္ထုတိုလေးတွေ ရေးပြီး social mediaပေါ်မှာ တင်ပါတယ်။ အထင်တော့ မကြီးလိုက်နဲ့ နော် ခုမှ ဝါသနာရှင် အဆင့်ပါ ဟဲဟဲ ... "

ဝါသနာတူ တစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့ အပြင် စကားပြော ယဉ်ကျေးလို့ ကျွန်မ လက်ခံစကားပြော လိုက်တယ်။ တခြား ဗရုတ်သုတ်ခ ကောင်လေးတွေဆို ကျွန်မ ဖုန်းချပစ်လိုက်မှာ အမှန်ပဲ ... ။

"ရှင်လည်း ဝတ္ထုတိုတွေ ရေးတယ်လား ကျွန်မလည်း ရှင်လိုပဲ ဝါသ

နာရှင် အဆင့်စာရေးသူ တစ်ယောက်ပါ "

"အာ ... အစ်မကလည်း နောက်နေပြန်ပါပြီ။ အစ်မလို နာမည်ကြီး စာရေးဆရာမ တစ်ယောက်က ခုလိုစကားမျိုး ပြောတယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်တောင် ဘယ်နား သွားနေရမလဲ မသိဘူး ဟီးဟီး"

"ကျွန်မ မနောက်ပါဘူး အတည်ပြောနေတာ ... "

"ထားပါတော့ဗျာ ကျွန်တော်ပြောမယ့် ကိစ္စလေး ဆက်ပြောမယ်နော် အစ်မ ... "

"အင်း ... ပြောပါ"

"ကျွန်တော် အခုပြင်ဦးလွင်ကနေ ပုသိမ် ရောက်နေတယ် တစ်ပတ် လောက်တော့ ရှိပြီဗျ။ ပုသိမ်မြို့ကို နောက်ခံထားပြီး ဝတ္ထုတိုလေး တစ်ပုဒ် နှစ်ပုဒ်လောက် ရေးမယ် စိတ်ကူးထားတယ် အစ်မ။ အစ်မက ပုသိမ်မြို့ခံဆိုတော့ ပုသိမ်မြို့အကြောင်းလေး အစ်မဆီက နည်းနည်းပါးပါး လေ့လာချင်လို့ ပါ"

"အဲ့လောက်ကတော့ ကျွန်မလည်း ကူညီနိုင်ပါတယ် ဒါနဲ့ ရှင်ကျွန်မ ဖုန်းနံပါတ်ကို ဘယ်ကရတာလဲ ကျွန်မ ဖုန်းနံပါတ်ကို ကျွန်မ မိတ်ဆွေတွေထဲမှာ တောင် သိတဲ့ သူရှားတယ်"

"ရော် ... ခက်ပြီဗျာ အစ်မရဲ့ အသစ်ထွက် လုံးချင်းဝတ္ထုစာအုပ် "သင့်ထံပါးမှ တစ်ဖဝါးမခွာလို " မှာ အစ်မကို ဆက်သွယ်လို့ ရမယ့် ဖုန်းနံပါတ် ထည့်ပေးထားတယ်လေ။ ဟန်းဖုန်းနဲ့ အိမ်ဖုန်း နံပါတ်နှစ်ခု ပေးထားတာ ဟန်းဖုန်း နံပါတ်က စက်ပိတ်ထားတယ်ဆိုလို့ အိမ်ဖုန်းကိုပဲ ဆက်လိုက်တာ ... "

"ကျွန်မရဲ့ အသစ်ထွက်ဝတ္ထု ... ဟန်းဖုန်းနဲ့ အိမ်ဖုန်းနံပါတ် ... ဟုတ်

လား ရှင်ပြောတာ ကျွန်မနားမလည်ဘူး ... "

"ဟမ် ... ကျွန်တော် ပြောတဲ့ အထဲမှာ အစ်မ နားမလည်စရာ ဘာများ ပါသွားလို့ လဲဟင်"

"ကျွန်မက ခုမှ ဝတ္ထုတိုလေးတွေ ရေးစပဲ ရှိသေးတာ ဝတ္ထုရှည် တစ် ခါမှ မရေးဖူးဘူးရှင် ... ပြီးတော့ကျွန်မမှာ အိမ်ဖုန်းတစ်လုံးပဲ ရှိတာ ဟန်းဖုန်းမရှိပါဘူး "

"အဲဗျာ ဒီတစ်ခါတော့ကျွန်တော် နားမလည်တဲ့ အလှည့် ထင်တယ်ဗျာ "

"ကျွန်မ ပြောနေတာက ရှင်းရှင်းလေးပါ ရှင်ပြောနေတာတွေက တ လွဲတွေ ဖြစ်နေတာ "

"အစ်မက နေညိုရိပ် ဟုတ်ပါတယ်နော် ... "

"ဟုတ်ပါတယ် နေညိုရိပ် ဆိုတာတော့ မှန်တယ် ကလောင်ကလည်း နေညိုရိပ်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ရှင်ပြောနေတာတွေက တစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူး "

"ဟုတ်သေးဘူး ထင်တယ်ဗျာ တစ်ခုခုတော့ လွဲနေပြီ ထင်တယ်တယ် နော် အစ်မ"

"ကျွန်မလည်း အဲဒါပဲစဉ်းစားနေတာ ... ရှင်ပြောတဲ့ ကျွန်မရဲ့ ဝတ္ထု ဆိုတာလည်း ကျွန်မ မရေးရပါလား"

"အစ်မရဲ့ နောက်ဆုံးထွက် ဝတ္ထုလေဗျာ ပြီးခဲ့တဲ့ စက်တင်ဘာလက မှ ထွက်ထားတာလေ ... "

"ရှင်နဲ့ စကားပြောရတာ ကျွန်မ ရူးတောင် ရူးချင် လာပြီ ပြီးခဲ့တဲ့ စ က်တင်ဘာတုန်းက ကျွန်မရဲ့ ဝတ္ထုတို တစ်ပုဒ်ပဲ မဂ္ဂဇင်းတစ်ခုမှာ ပါတာ

ပါ"

"ကျွန်တော်လည်း နည်းနည်း ဂေါက်ချင် လာပြီ၊ ကျွန်တော် မမှား တာတော့ သေချာတယ်။ ကျွန်တော့်ဆီမှာ အစ်မရဲ့ ဝတ္ထုတွေရှိတယ်။ ခု နက အစ်မကိုပြောတဲ့ နောက်ဆုံးထွက် ဝတ္ထု

"သင့်ထံပါးမှ တစ်ဖဝါးမခွာလို " ဆို ထွက်ထွက်ချင်းပဲ ကျွန်တော် ဝယ်ထားတာ ... ဝယ်တုန်းက နေ့စွဲလေးတောင် အမှတ်တရ ရေးထား သေးတယ်။

(၂၇.၉.၂၀၁၄) ဆိုပြီးတော့ ... "

"ဘယ်လို ... ဘယ်လို ရှင်ပြောလိုက်တဲ့ ရက်စွဲလေး တစ်ချက်လော က် ပြန်ပြောပါဦး "

"(၂၇.၉.၂၀၁၄)လေ ဘာဖြစ်လို့ လဲ အစ်မ"

"ဘာဖြစ်ရမှာ လဲ ခုက (၂၀၀၁) ခုနှစ်လေ ... "

"ဗျာ ... ၂၀၀၁ ခုနှစ် ဟုတ်လား ... "

အိမ်အပြင်မှာ မိုးက သဲကြီးမဲကြီး ရွာနေသည် ။

* * *

ဒီနေ့ မနက် မိုးလင်းတော့ မနေ့ညက ဖုန်းဆက်တဲ့ တစ်ယောက် အကြောင်းကို ကျွန်မ ပြန်စဉ်းစား နေမိတယ်။

ကျွန်မကြားဖူးတဲ့ ဆေးကြောင်တယ် ဆိုများ လား။ ဒါမှ မဟုတ် စိတ်မမှန်တဲ့ သူလား။ သူ့အကြောင်း တွေးနေရင်းနဲ့ ကျွန်မပါ ရူးချင်သလို လို ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူ့အကြောင်းကို ခေါင်းထဲက ခဏထု

တ်လိုက်ပြီး ထမင်းဟင်း ချက်ပြုတ် နေလိုက်တယ်။ အိမ်မှာ က အမေနဲ့ ကျွန်မ နှစ်ယောက်တည်း ရှိတာလေ။ အမေ့ကို ဘာမှ မခိုင်းချင်ဘူး သူ့ ဘာသူ ဘုရားတရားလေး လုပ်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး နေနေတာကိုပဲ ကျွန်မက မြင်ချင်တာ။

နေ့လယ်နေ့ခင်း အိမ်မှုကိစ္စလေးတွေလုပ် ရေမိုးချိုး ထမင်းစားပြီး တော့ ရေးလက်စ ဆောင်းပါးလေး ဆက်ရေးဖို့ စာရေးစားပွဲမှာ ဝင်ထိုင် ဖြစ်ပါတယ်။ မိုးကတော့ အရှိန်အဟုန် ပြင်းပြင်းနဲ့ ရွာနေဆဲပါပဲ ...

ဆောင်းပါးထဲကို အာရုံရောက်နေတာနဲ့ မနေ့က ကိစ္စကို ကျွန်မ တဒင်္ဂ မေ့နေမိတယ်။

အဲဒီ အချိန်မှာ ပဲ ကျွန်မမေ့နေတဲ့ အရာကို သတိရအောင် နှိုးဆွလိုက်တဲ့ အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာပါတယ် ...

ဟုတ်ပါတယ် တယ်လီဖုန်းသံပါ။

"တီ ... တီ ... တီ ... တီ"

ဖုန်းမကိုင်ခင် ကျွန်မ တွေးမိလိုက်တယ်။ မနေ့က တစ်ယောက်များ လား တခြားမိတ်ဆွေ တစ်ဦးတစ်ယောက် များ လားပေါ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖုန်းကိုင်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဟိုတစ်ယောက်ဆီက ဆိုတော့လည်း ဟုတ်သော်ရှိ မဟုတ်သော်ရှိ ကျွန်မဝတ္ထုရေးဖို့ ကုန်ကြမ်းရတာပေါ့ ...

"ဟဲလို အမိနဲ့ရှိပါရင်"

"အစ်မနေညိုရိပ် ... ကျွန်တော် သက္ကရာဇ်ပါ"

ထင်ထားတဲ့ အတိုင်း သူ့ဆီက ဖုန်းဖြစ်နေတယ်။

"အင်း ... "

"ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ ... "

"ဘာကို ဝမ်းသာတာလဲ အစမရှိအဆုံးမရှိ"

"ဒီလိုပါဗျာ မနေ့က ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အစ်မ ဖုန်းမကိုင်တော့ဘူး ထင်နေတာ ခုတော့ လက်ခံ စကားပြောပေးလို့ ဝမ်းသာတယ်လို့ ပြောတာပါ"

"ရပါတယ် ကျွန်မလဲ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဖြစ်မှန်ကို သိချင်နေတာပါ"

"အဖြစ်မှန်ကို သိချင်တယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်က အစ်မကို လိမ်နေတယ်လို့ အစ်မက ဆိုလိုလိုက်တာလား ခင်ဗျာ"

"အို ... အဲသဘောမျိုး မဟုတ်ပါဘူးရှင်။ ကျွန်မက ခုကိစ္စမှာ ဘယ်သူ့ဘက်က မှားနေလဲဆိုတာ သိချင်ယုံသက်သက်ပါ။ ကျွန်မဘက်ကတော့ မမှားတာ သေချာတယ် ၁၉၉၈ ခုနှစ်မှာ ကျွန်မ ပုသိမ်(အ.မ.က ၂၄)ကို မူလတန်းပြ တာဝန်နဲ့ ရောက်လာတယ် ခုဆိုသုံးနှစ်ရှိပြီ "

"ကျွန်တော်လည်း မမှားပါဘူးဗျာ ဒါနဲ့ အစ်မက ကျောင်းဆရာမလား"

"ဟုတ်ပါတယ် အားလပ်တဲ့ အခါလေးတွေမှာ ကျွန်မဝါသနာပါတဲ့ စာရေးတဲ့ အလုပ်လုပ်ပါတယ်"

"အစ်မပြောတဲ့ အ.မ.က ၂၄ ဆိုတာ ဟိုသုံးထပ် ကျောင်းဆောင်ကြီးကို ပြောတာလား ... အဲ့ကျောင်း မနည်းမိုက်တယ်ဗျ။ ပုသိမ်မှာ မူလတန်းကျောင်းကို သုံးထပ် ဆောက်ထားတာ အဲ့တစ်ကျောင်းပဲ ရှိတယ်။ ကျွန်တော် ဟိုတစ်ရက်က မြို့ထဲကို ဆိုင်ကယ် Taxiနဲ့ လျှောက်ပတ်ကြည့်ရ

င်းတွေ့လာတာ"

"ရှင် ... ဘယ်က သုံးထပ် ကျောင်းဆောင်ရမှာ လဲ။ ပျဉ်ကာ သွပ်မိုးရိုးရိုး တစ်ထပ်ကျောင်းလေးပါ ... "

"ဗျာဟုတ်လား ကျွန်တော် တွေ့တုန်းက သုံးထပ် ကျောင်းဆောင်ပါ .
..ဒါဆို ဒါလည်း လွဲနေပြန်ပြီနော် အစ်မ"

"ကျွန်မလည်း ဘယ်လိုမှ မပြောတတ်တော့ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ရှင်ပြောသ
မျှတွေက ကျွန်မအတွက် အထူးအဆန်းတွေ ဖြစ်နေတာတော့ အမှန်ပဲ ...
"

"me too ... "

"ကျွန်မတို့ အခု ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ ပြဿနာ ပြေလည်သွားစေမယ့်
နည်းလမ်းတစ်ခုတော့ ရှိတယ်"

ကျွန်မ အဲ့လို ပြောလိုက်တော့ သူက အားတက်သရော အသံနဲ့ ပြန်
မေးလာတယ် ...

"ဟုတ်လား ... ဘယ်လိုနည်းလမ်းလဲ "

"ရှင်နဲ့ ကျွန်မနဲ့ အပြင်မှာ လူချင်းတွေ့လိုက်ရင် ပြီးပြီ ဒီကိစ္စက ရှင်း
နေတာပဲ ဟုတ်ဘူးလား ... "

"အာ ... ဟုတ်တယ်ကွာ အဲဒါကို မေ့နေတာ စောစောက မပြောဘူး
အစ်မရာ။ ကျွန်တော်လည်း အဲဒီကိစ္စအတွက်နဲ့ ခေါင်းခြောက်နေတာ"

"ကျွန်မလဲ ခုမှ စဉ်းစားမိလို့ ပါ။ ဒါပေမဲ့ မိန်းကလေးက စပြီးတွေ့ဖို့
ပြောတာကို တစ်မျိုးတော့ မထင်စေချင်ဘူး ... "

"ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်ဗျာ။ အဓိက က ခုဖြစ်နေတဲ့ ပြဿနာ

ပြေလည်သွားဖို့ ပဲလေ။ ကျွန်တော် ဘယ်မှာ လာတွေ့ရမလဲပြော အစ်မ"

"ရှင်အပန်းမကြီးဘူး ဆိုရင် ကျွန်မအိမ်ကိုပဲ လာခဲ့လေ။ တခြားနေရာမှာ နှစ်ယောက်တည်း တွေ့ဖို့ ဆိုတာကလည်း "

"ok ကျွန်တော် သဘောပေါက်တယ် အစ်မလိပ်စာလေးသာ ပြောပါ။ ကျွန်တော် မနက်ဖြန် လာတွေ့ပါ့မယ်"

"ကောင်းပြီလေ အိမ်နံပါတ်(*****) ပြည်တော်သာ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာ ဘူတာရုံလမ်း အဲဒါကျွန်မလိပ်စာပဲ ... "

"ပြည်တော်သာ ... ကျွန်တော် သိတယ် ဟို ... ဧရာဝတီ ယူနိုက်တက် ဆေးရုံသစ်ကြီး ဆောက်နေတဲ့ နေရာနားကပဲ ဟုတ်တယ်မလား"

"ဟုတ်ပါဘူး ကျွန်မတို့ နားမှာ ဘာဆေးရုံသစ်မှ မရှိဘူး လယ်ကွင်းပဲ ရှိတယ်"

"ဟုတ်သေးပါဘူး ကျွန်တော် အဲ့နေ့ကလည်း အဲ့ဘက်က ဖြတ်သွားသေးတယ် ဆိုင်ကယ် Taxi သမားကတောင် ပြောသေးတယ် ဒီဆေးရုံကြီး ဆောက်ပြီးသွားရင် ဒီနားမှာ တော်တော် စည်သွားမှာ တဲ့ . .. "

"ရှင်နဲ့ ကျွန်မနဲ့ ခုဖြစ်နေတဲ့ ပြဿနာက ခုနှစ်သက္ကရာဇ် လွဲနေတဲ့ ပြဿနာလေ ရှင်တွေ့တာ မြင်တာတွေက ရှင်ပြောတဲ့ ၂၀၁၄လေ ခုက ၂၀၀၁ ပဲရှိသေးတာကို"

"အေးဗျာ ကျွန်တော်လည်း စကားပြောနေရင်းနဲ့ အဲဒါကြီးကို မေ့သွားတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ မနက်ဖြန်ကျွန်တော် အစ်မအိမ် လာလိုက်ရင် ဒီပြဿနာ ပြေလည်သွားမှာ အမှန်ပဲ "

"သိပ်မှန်တာပေါ့ ... "

"ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် မနက်ဖြန်မနက်ကို ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါမယ် အ
စ်မစောင့်နေပါ"

"ကောင်းပြီ"

"အဲဒါဆို ကျွန်တော်ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်နော်"

"အင်း"

မိုးက ခုချိန်ထိ မစဲသေး ။

* * *